

દાખલ તારીખ	૧૫/૦૧/૨૦૨૬		
રજીસ્ટર તારીખ	૧૫/૦૧/૨૦૨૬		
નિકાલ તારીખ	૨૦/૦૬/૨૦૨૬		
સમય અવધી	વર્ષ	માસ	દિવસ
	૦૦	૦૫	૦૫

રાજકોટના મહે. સ્પે. જજ (પોકસો કોર્ટ) તથા બીજા એડિશનલ સેશન્સ જજ સાહેબશ્રીની કોર્ટમાં, મુકામ: રાજકોટ.

સ્પે. કેસ (પોકસો કોર્ટ) નંબર: ૬ / ૨૦૨૬.

આંક: ૫૦

ફરિયાદી.

સરકારશ્રી,

-// વિરૂદ્ધ //-

આરોપીઓ.

૧. છગનભાઈ જેતરાભાઈ ઉર્ફે જીથરાભાઈ સપનીયા,
ઉ.વ. પુખ્ત, વ્યવસાય: મજૂરી,
રહે. નાગજીભાઈ વાસાણીની વાડીએ, મુ. જંગર,
તા. ફુંકાવાવ, જિલ્લો: અમરેલી.
મુળ રહે. સેવજી ફળીયા, હરદાસપુર, તહેસીલ-જબટ,
જિ. અલીરાજપુર, મધ્યપ્રદેશ.
૨. જેતરાભાઈ ઉર્ફે જીથરાભાઈ નાનકાભાઈ સપનીયા,
ઉ.વ. પુખ્ત, વ્યવસાય: મજૂરી,
રહે. રમેશભાઈ લાલજીભાઈ ગઢીયાની વાડીએ,
મુ. ગઢકા, તા. જિ. રાજકોટ.
મુળ રહે. સેવજી ફળીયા, હરદાસપુર, તહેસીલ-જબટ,
જિ. અલીરાજપુર, મધ્યપ્રદેશ.

બાબત: ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬, ૩૭૬, ૧૧૪, ૨૦૧ તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૩, ૪, ૧૭.

વકિલશ્રીઓ::

ફરિયાદપક્ષ તરફે વિદ્વાન એપીપીશ્રી એ. એ. સોસન.

બચાવપક્ષ તરફે વિદ્વાન વકિલ શ્રી સી. ડી. સાંકળીયા.

ફોર્મ-બી

ગુનો બન્યા તારીખ	૦૨/૦૫/૨૦૧૪
એફ.આઈ.આર.ની તારીખ	૦૨/૦૫/૨૦૧૪
ચાર્જશીટની તારીખ	૧૫/૦૧/૨૦૨૬
ચાર્જ ફરમાવ્યાની તારીખ	૦૮/૦૪/૨૦૨૬
પુરાવો શરૂ થયાની તારીખ	૨૮/૦૪/૨૦૨૬
ચુકાદો અનામત રાખ્યાની તારીખ	૦૫/૦૬/૨૦૨૬
ચુકાદો આપ્યા તારીખ	૨૦/૦૬/૨૦૨૬
સજાનો હુકમ સાંભળ્યાની તારીખ, જો હોય તો	--

આરોપીની વિગત

આરોપી નો ક્રમ	આરોપીનું નામ	અટક કર્યાની તારીખ	જામીન પર છુટ્યાની તારીખ	ગુનાની વિગત	શું આરોપી નિર્દોષ કે સજા થયેલ તેની વિગત	સજાની વિગત	ટ્રાયલ દરમિયાન કાચા કામે ભોગવેલ સજાનો સમયગાળો (Cr.P.C. Se.૪૨૮ મુજબ)
૧.	છગનભાઈ જેતરાભાઈ ઉર્ફે જીથરાભાઈ સપનીયા.	૧૮/૧૧/૨૦૨૫	(UTP)	ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬, ૩૭૬, ૫૦૭, ૧૧૪, ૨૦૧ તથા જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ ૩,૪ ૧૭.	નિર્દોષ	-	-
૨.	જેતરાભાઈ ઉર્ફે જીથરાભાઈ નાનકાભાઈ સપનીયા.	૧૮/૧૧/૨૦૨૫	(UTP)	ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬, ૩૭૬, ૫૦૭, ૧૧૪,	નિર્દોષ	-	-

				૨૦૧૧ તથા જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ- ૨૦૧૨ ની કલમ ૩,૪ ૧૭.			
--	--	--	--	---	--	--	--

-// યુ કા દો //-

૧. અત્રે એ નોંધવુ પડે કે નામ. સુપ્રિમ કોર્ટ દ્વારા ૨૦૧૯(૧) એસીઆર પેજ નંબર: ૬૬૩, નિપૂન સક્સેના અને બીજાઓ વિરૂદ્ધ યુનીયન ઓફ ઈન્ડિયા અને બીજાઓના કેસમાં તારીખ: ૧૧/૧૨/૨૦૧૮ ના રોજ આપેલ ચુકાદામાં પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખી તેમજ પોક્સો એક્ટની જોગવાઈઓ ધ્યાને લેતા ભોગબનનારની ઓળખ મોટાપાયે (પબ્લીક એટ લાર્જ) છતી ન થાય તેની પુરતી કાળજી રાખવાના હેતુથી સદર ચુકાદામાં ભોગબનનારના નામનો તથા તેમના માતા-પિતાના નામનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવેલ નથી અને ભોગબનનારને નામની જગ્યાએ ભોગબનનાર તરીકે તથા તેમના માતા-પિતાને ભોગબનનારના માતા-પિતા તરીકે સંબોધવામાં આવેલ છે.
૨. આ કામના આરોપીઓ પોક્સો કેસ નંબર: ૬/૨૦૨૬ ની ટ્રાયલનો સામનો કરી રહ્યા છે, તેઓની વિરૂદ્ધ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૩૬૩, ૩૬૬, ૩૭૬, ૫૦૭, ૧૧૪, ૨૦૧ તથા જાતીય ગુન્હાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ ની કલમ ૩, ૪, ૧૭ મુજબના ગુન્હાનું આંક-૧૬ થી તહોમતનામું ફરમાવેલ જે તહોમતનામું આરોપીઓને વાંચી સંભળાવતા તેઓનું અનુક્રમે આંક-૧૭ અને આંક ૧૮ થી નિવેદન

લેવામાં આવેલ જેમાં તેઓએ તહોમતનામાં મુજબના ગુન્હાનો ઇન્કાર કરેલ અને ટ્રાયલની માંગણી કરેલ.

ફરિયાદપક્ષના કેસની ટુંકમા હકીકત.

3. ફરિયાદપક્ષના કેસની ટુંકમાં હકીકત એવી છે કે, ફરિયાદીની સગીર વયની દિકરી/ભોગબનનારને તારીખ: ૦૨/૦૫/૨૦૧૪ ના એક માસ પહેલા રાજકોટ મુકામેથી આરોપી નંબર: ૧ નાઓએ ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા છતા તેના ભોળપણનો લાભ લઈ લલચાવી-ફોસલાવી લગ્ન કરવાની લાલચ આપી, બદકામ કરવાના ઇરાદે ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ/અપનયન કરી ભગાડી લઈ જઈ અને તેમ કરવામાં આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ ભોગબનનારને આરોપી નંબર: ૧ સાથે મીલાપીપણુ કરી હરદાસપુર ખાતે લઈ ગયેલ હોય અને સાહેદ નિરમાબેનને ફોનમાં જો પોલીસ ફરિયાદ કરશો તો જાનથી મારી નાંખવાની ધમકી આપી તેમજ આરોપી નંબર: ૧ નાઓએ ભોગબનનાર સાથે તેણીની મરજી વિરુદ્ધ અવારનવાર શરીર સંબંધ બાંધી, બળાત્કાર ઉગ્રપ્રવેશ જાતિય હુમલો કરી તેમજ આરોપી નંબર: ૧ નાઓએ બનાવ સમયે પહેરેલ કપડા ફેંકી દઈ પુરાવાનો નાશ કરી આરોપીઓએ એકબીજાની મદદગારીમાં ગુન્હાહીત કૃત્ય આચરેલ હોય, આ બાબતની ફરિયાદીએ રાજકોટ શહેર, કુવાડવા રોડ પોલીસ સ્ટેશન ગુ. રજી. નંબર: ફ. ૦૦૫૫/૨૦૧૪, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૩૬૩, ૩૬૬, ૫૦૭ મુજબનો ગુનો નોંધી, ફરિયાદના આધારે તપાસ કરનાર અમલદારે તપાસ કરતા, આરોપીઓ લાંબા સમય બાદ મળી, આવાતા અને આરોપીઓ વિરુદ્ધ પુરતો પુરાવો હોય, આરોપીઓ વિરુદ્ધ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૩૬૩, ૩૬૬, ૩૭૬,

૫૦૭, ૧૧૪, ૨૦૧ તથા જાતીય ગુન્હાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૩, ૪, ૧૭ મુજબના ગુનાનુ ચાર્જશીટ અત્રેની સ્પે. (પોકસો) કોર્ટમાં રજુ કરવામાં આવતા તે સ્પે. (પોકસો) કેસ નંબર: ૬/૨૦૨૬ થી નોંધાયેલ.

૪. ફરિયાદપક્ષ તરફ પોતાના કેસના સમર્થનમાં નીચે મુજબના મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવાઓ રજુ કરેલ છે.

(અ) મૌખિક પુરાવો.

ક્રમ	સાહેદની વિગત	આંક
૦૧	ફરિયાદી - ભોગબનનારના પિતા.	૨૯
૦૨	ભોગબનનાર.	૩૨
૦૩	ભોગબનનારના બહેન.	૩૩
૦૪	ભોગબનનારના માતા	૩૪
૦૫	ભોગબનનારના ભાઈ.	૩૫
૦૬	તપાસ કરનાર અધિકારી - બાબુભાઈ પીરાભાઈ રજ્યા.	૪૩

(બી) દસ્તાવેજી પુરાવો.

ક્રમ	દસ્તાવેજનું વર્ણન અને વિગત	આંક
૦૧	ફરિયાદ.	૩૦
૦૨	ભોગબનનારનો જન્મ તારીખનો દાખલો.	૩૧
૦૩	ભોગબનનારની મેડીકલ ચકાસણીનું સર્ટિફિકેટ.	૩૬
૦૪	આરોપીની મેડીકલ ચકાસણીનું સર્ટિફિકેટ.	૩૭
૦૫	ભોગબનનારના કપડા કબ્જે કર્યાનું પંચનામું.	૩૮
૦૬	સ્થાનિક જગ્યાનું પંચનામું.	૩૯
૦૭	અટક પંચનામું.	૪૦
૦૮	ગુન્હો રજુ. કરવા બાબતેનો પત્ર.	૪૪
૦૯	મુદામાલ રવાનગી.	૪૫
૧૦	મુદામાલ મળ્યાની પહોંચ.	૪૬
૧૧	કલમ ઉમેરાનો રિપોર્ટ.	૪૭
૧૨	મુદામાલ પરીક્ષણ અહેવાલ.	૪૮

૫. આ કામે વિ.એ.પી.પી.શ્રીએ કલોઝીંગ પુરસીસ આપ્યા બાદ આરોપીઓનું સીઆર.પી.સી. કલમ ૩૧૩ હેઠળ વિશેષ નિવેદન નોંધવામાં આવેલ છે, જેમાં આરોપીઓએ ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાને નકારી કાઢેલ છે અને વિશેષમાં જણાવેલ છે કે, તેઓ કાંઈ જાણતા નથી, તેઓ નિર્દોષ હોય, તેઓને છોડી મુકવા હુકમ કરવા વિનંતી કરેલ છે.
૬. આ કામે ફરિયાદપક્ષ તરફે રજૂ થયેલ પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કરતાં પહેલાં બંને પક્ષના વિ.વ.શ્રીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી સમગ્ર રજૂઆતો ધ્યાને લેવામાં આવેલ છે. ફરિયાદપક્ષે વિ.એ.પી.પી.શ્રી રજૂઆત કરતાં જણાવે છે કે, આ કામે ફરિયાદ પક્ષ તરફે જે મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવો રજૂ થયેલ છે તે જોતાં આ કામના આરોપી નંબર: ૧ નાઓએ ભોગ બનનાર સગીર વયની દિકરીને બદકામ કરવાના બદઈરાદે તેના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવી ભગાડી લઈ જઈ અપહરણ કરી ભોગ બનનારની મરજી વિરુદ્ધ અવારનવાર શારીરીક સંભોગ (બળાત્કાર) કરી તેમજ આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ આરોપી નંબર: ૧ નાઓને ગુન્હામાં મદદગારી કરી આરોપીઓએ ગંભીર પ્રકારનો ગુનો આચરેલ છે. આ કામે તબીબી પુરાવો તેમજ સાયન્ટીફિક પુરાવાથી તેમજ તપાસ કરનાર અમલદારના પુરાવાથી ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતને સમર્થન મળતું હોઈ, આરોપીઓ વિરુદ્ધ ગુનો સાબીત થતો હોઈ, આરોપીઓને સખત સજા કરવા અરજ ગુજારેલ છે.
૭. જ્યારે બચાવપક્ષ તરફે વિ.વ.શ્રી દ્વારા પોતાની દલીલોમાં જણાવે છે કે, હાલના કેસમાં ફરિયાદપક્ષે આરોપીઓ વિરુદ્ધ કરેલા આક્ષેપો તેમજ તહોમતનામાં મુજબનો કોઈ ગુનો ફરિયાદપક્ષ

સાબીત કરી શકેલ નથી. મહત્વના સાહેદ ભોગબનનારે ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન કરેલ નથી. આરોપીઓની ખોટી રીતે સંડોવણી કરેલ છે. ફરિયાદી તેમજ ફરિયાદીના પત્ની અને ભોગબનનારના ભાઈ તથા બહેનનાઓએ પણ ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને સમર્થન કરેલ નથી. ભોગબનનારને ઘરકામ બાબતે માફુ લાગી આવતા તેણી ઘરેથી એકલી કોઈને કીધા વિના સંબંધીને ત્યાં જતી રહેલ છે અને ભોગબનનાર સાથે તેણીની મરજી વિરુદ્ધ આરોપી નંબર: ૧ નાઓએ બળાત્કાર કરેલ હોય તેવી કોઈ હકીકત પુરવાર થયેલ નથી અને આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ આરોપી નંબર: ૧ નાઓને ગુન્હામાં મદદગારી કરેલ હોય તેવી હકીકત પણ પુરવાર થયેલ નથી તે સંજોગોમાં તબીબી તેમજ સાયન્ટીફિક પુરાવાની હકીકતોથી પણ ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને સમર્થન મળતુ હોવાની માની શકાય નહિ. આ તમામ સંજોગો, કારણો ધ્યાને લઈ ફરિયાદપક્ષે આરોપીઓને તકસીરવાન ઠરાવી શકાય તેવો કોઈ પુરાવો રેકર્ડ ઉપર આવેલ ન હોય, આરોપીઓને નિર્દોષ ઠરાવી છોડી મુકવા રજુઆત કરેલ છે.

૮. સદર કામે બન્ને પક્ષની રજૂઆતો, કેસની હકીકતો અને અત્રે રજુ થયેલ પુરાવા ધ્યાને લેતા સદર કેસના નિર્ણય માટે નીચે મુજબના મુદ્દા ઉપસ્થિત થાય છે.

- ૧) શું ફરિયાદપક્ષ નિઃશંકપણે પુરવાર કરે છે કે બનાવ સમયે ભોગબનનાર સગીર વયની હતી ?
- ૨) શું ફરિયાદપક્ષ નિઃશંકપણે પુરવાર કરે છે કે આ કામના ફરિયાદીની ભોગબનનાર સગીર વયની દિકરીને આરોપી નંબર: ૧ નાઓએ તારીખ: ૦૨/૦૫/૨૦૧૪ ના એક માસ પહેલા

રાજકોટ મુકામેથી ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે અપહરણ કરી લઈ જઈ ભોગબનનાર સાથે તેણીની મરજી વિરુદ્ધ અવારનવાર શરીર સંબંધ બાંધી બળાત્કાર કરી ઉગ્ર પ્રવેશ જાતિય હૂમલો કરી તેમજ આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ આરોપી નંબર: ૧ નાઓને ગુન્હામાં મદદગારી કરી તેમજ આરોપીઓએ સાહેદને ફરિયાદ નહિ કરવા માટે ધમકી આપી અને આરોપી નંબર: ૧ નાઓએ બનાવ સમયે પહેરેલ કપડા ફેંકી દઈ પુરાવાનો નાશ કરી તેમ કરી ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬, ૩૭૬, ૫૦૭, ૧૧૪, ૨૦૧ તથા જાતિય ગુન્હાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતા અધિનિયમ, ૨૦૧૨ ની કલમ ૩, ૪, ૧૭ મુજબનો શિક્ષાનેપાત્ર ગુન્હો કરેલ છે ?

૩) શું હુકમ ?

૯. ઉપરોક્ત મુદાઓના આ અદાલતના નિર્ણયો નીચે મુજબ છે.

- ૧) નકારાત્મક,
- ૨) નકારાત્મક,
- ૩) આખરી હુકમ મુજબ.

- // કારણો // -

પુરાવાનું મુલ્યાંકન:-

૧૦. ફોજદારી કાર્યવાહી દરમ્યાન સાહેદોના ત્રણ પ્રકાર નક્કી કરી શકાય. (૧) પ્રથમ એવા સાહેદ કે જેમનો પુરાવો સાહજિક અને સત્યથી નજીક હોય તે પુરાવો અદાલત સ્વીકારી શકે અને તે પુરાવો માનવાલાયક અને ભરોસાપાત્ર છે. (૨) બીજા સાહેદો કે જેનો પુરાવો સત્ય અથવા અસત્ય મિશ્રિત કથન આપતા હોય તો તેવા સમયે અદાલતે જો સત્ય અને અસત્ય દુર કરી શકાય તેમ

હોય તો જે પુરાવો ભરોસાપાત્ર, માનવાલાયક અને સ્વીકારવાલાયક હોય તેટલો પુરાવો સ્વીકારવો જોઈએ અને અન્ય પુરાવો અસ્વીકૃત કરવો જોઈએ. (૩) સાહેદોનો ત્રીજો પ્રકાર એવો છે કે, જે સાહેદોનો પુરાવો સાહજીક અને સત્યની નજીક ન હોય, દુર હોય માનવાલાયક ન હોય તો, પુર્ણપણે અદાલતે અવગણવો જોઈએ.

૧૧. ભોગ બનનારના માતા-પિતા, ભાઈ-બહેન અગર તો નજીકનાં સગા કે હિતેચ્છુ કે મિત્ર હોય, તેટલા જ કારણોસર પુરાવો અવગણવો ન જોઈએ પરંતુ, અદાલતે સતર્કતા દાખવી મુલ્યાંકન કરવું જોઈએ. નજરે જોનાર સાહેદ તથા ઈજા પામનાર સાહેદોનો પુરાવો તેમજ જાહેર સેવક તેમની ફરજની રુએ જે કાર્ય બજાવતા હોય તે પુરાવો તેમજ નિષ્ણાંત અભિપ્રાય અને મંતવ્ય સિધ્ધ પુરાવો અદાલતે સામાન્ય રીતે સ્વીકારવો જોઈએ. ઉપરોક્ત કાનુની પ્રસ્થાપિત સર્વો સામાન્ય સિધ્ધાંતો અનુલક્ષીને અદાલતે રજુ મૌખિક પુરાવો જે સાહેદો અદાલત સમક્ષ પ્રસ્તુત કરતા હોય ત્યારે પુરાવાના મુલ્યાંકન સમયે બનાવ કે ઘટના કઈ પરિસ્થિતિ અને સંજોગોમાં બનેલ છે. બનાવ બન્યા બાદ અદાલત સમક્ષ પુરાવો આપવા દરમ્યાનનો સમય ગાળો, અદાલતનું વાતાવરણ, સાહેદોની માનસિક-શારિરીક, બૌદ્ધિક સમજતા, ક્ષમતા જેવા પરિબળો લક્ષમાં લેવાના રહે છે.

૧૨. ફરીયાદપક્ષના રજુ પુરાવામાં વિરોધાભાસ, અતિરેક, વિસંગતતા અગર અસંગતતા સામાન્ય રીતે જોવા મળતી હોય છે. આ પ્રકારની અસંગતતા, વિરોધાભાસ, અતિરેક કે વિસંગતતા સમગ્ર રીતે ફરીયાદપક્ષના પુરાવાને કલુષિત, દુષિત અસર કરતી ન હોય તેવા સમયે વિસંગતતા અતિરેક અવગણવી જોઈએ. સાક્ષી અદાલત સમક્ષ જ્યારે જુબાની આપવા આવે છે તે સમયે પોતાની

વિશ્વસનિયતા પ્રસ્થાપિત કરવા અગર તો, અદાલત તેને ખોટો ન માને, તેવા ભયના કારણસર, લાગણીના કારણે કે અન્ય કારણોસર કેટલીક હકીકતો, કથનો ઉમેરે અગર તો રજુ ન કરે તે અસંભવિત છે. તે હકીકત અદાલતે પુરાવાનાં મુલ્યાંકન સમયે લક્ષમાં લેવી જોઈએ. જ્યારે પુરાવો પુર્ણપણે રજુ ન થાય તેવા સમયે સ્વાભાવિક દલીલ થઈ શકે કે પુરાવો કૃત્રિમ છે, તેજ રીતે જ્યારે પુરાવો પુર્ણપણે ન હોય ત્યારે તેથી વિપરીત દલીલ થઈ શકે કે પુરાવો સંપુર્ણ નથી. પુર્ણતા અદાલત સમક્ષના પુરાવામાં સંભવી ન શકે વિજ્ઞાનના સુત્ર મુજબ " $2H_2 + O_2 = 2H_2O$ " અદાલત સમક્ષના પુરાવામાં શક્ય નથી. પુરાવાના મુલ્યાંકન માટે કોઈ સ્પષ્ટ વૈધાનિક કાનુની નિયમ નથી, પરંતુ અદાલતે જે તે કેસની હકીકત, સંજોગો, પુરાવો અનુલક્ષીને પુરાવાનું મુલ્યાંકન કરવાનું છે.

૧૩. ૨૦૦૭, જી.એલ.આર. પાના નંબર: ૯૯, જયંતિભાઈ કુબેરદાસ સવા વિ. સરકારના ચુકાદામાં નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટ એવું નોંધેલ છે કે, પુરાવાના મુલ્યાંકન અંગેના સિદ્ધાંત જોતા, બધી બાબતમાં પોલાદી સત્ય હકીકત તારવતો, ફરીયાદપક્ષનો કેસ હોઈ શકે નહીં. અદાલતે સાહેદની સમજ શક્તિ અને તે સમજી શકે છે તેવા મગજનાં સ્તરને ધ્યાનમાં રાખી, પુરાવાનું મુલ્યાંકન કરવાનું છે. વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિતી, એ માત્ર માર્ગદર્શન છે તે કોઈ સિદ્ધાંત પ્રત્યેની અંધશ્રદ્ધા નથી.

મુદ્દા નંબર: ૧ ની ચર્ચા.

૧૪. આ કામે સૌ પ્રથમ ભોગ બનનાર બનાવ સમયે સગીર વયની હતી કે કેમ ? તે બાબતે ચર્ચા કરવામાં આવે તો, આ કામે ફરીયાદપક્ષે આંક-૩૧ થી ભોગ બનનારના શાળા તરફથી ઈશ્યુ કરવામાં

આવેલ જન્મનું રજુ રાખેલ છે અને તેમાં ભોગ બનનારની જન્મ તારીખ: ૧૧/૦૪/૧૯૯૭ જણાવેલ છે. આ કામે આંક-૩૦ થી ફરીયાદ રજુ થયેલ છે જે ફરીયાદ હકીકત મુજબનો બનાવ તારીખ: ૦૨/૦૫/૨૦૧૪ ના એક માસ પહેલ બનેલાનું ફરીયાદીએ જણાવેલ છે. આ કામે આંક-૧ નું ચાર્જશીટ ભોગ બનનારની ૧૭ વર્ષની ઉંમર સાથેનું થયેલ છે, જેથી તેની સાથે પડેલ પુરાવો ધ્યાને લેવો જરૂરી બની જાય છે. આ કામે આંક-૩૧ થી ભોગ બનનારનો શાળા તરફથી આપવામાં આવેલ જન્મનો દાખલો રજુ રાખવામાં આવેલ છે, પરંતુ આ કામે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સદરહુ ભોગબનનારનો જન્મનો આધાર એટલે કે ભોગબનનારનું જન્મનું પ્રમાણપત્ર ઈશ્યુ કરનાર સક્ષમ સત્તાધિકારીને તપાસવામાં આવેલ નથી કે તેઓનું કોઈ નિવેદન તપાસ કરનાર અધિકારી દ્વારા લેવામાં આવેલ નથી.

દસ્તાવેજોને આંક પાડી દેવાથી તેના કન્ટેન્સ પુરવાર થઈ જતા નથી.

નામ. સુપ્રિમકોર્ટ દ્વારા Civil Appeal No.1889 Of 2020 (Arising out of Special Leave Petition (C) No.17437 of 2017) JAGMAL SINGH & ANR..V/s KARAMJIT SINGH & ORS..ના ચુકાદાના પેરા-૧૭ માં ઠરાવેલ છે કે...

"Para-17. Needless to observed that merely the admission in evidence and making exhibit of a document does not prove it automatically unless the same has been proved in accordance with the law."

- ૧૪.૧. વધુમાં ફરિયાદીએ તેમના કોર્ટ સમક્ષના આંક ૨૯ ના સોગંદ ઉપરના પુરાવામાં સરતપાસમાં જણાવેલ છે કે ભોગબનનારની જન્મ તારીખની તેમને ખબર નથી, ભોગબનનાર સાથે કોઈ બનાવ

બનેલ નથી અને આરોપી છગન ભોગબનનારને લલચાવી, ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઈરાદે તેમના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય તેવું બનેલ નથી તેમજ આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે કોઈ ખરાબ કૃત્ય કરેલ નથી કે શારીરિક સંબંધ બાંધી બળાત્કાર કરેલ હોય તેવું પણ બનેલ નથી તેમજ ફરિયાદીએ વધુમાં ઉલટ તપાસમાં જણાવેલ છે કે ભોગબનનારની ખરેખર જન્મ તારીખ તેઓ જાણતા નથી. વધુમાં ભોગબનનારને આ કામે આંક ૩૨ થી સોગંદ ઉપર તપાસ્યા છે અને તેણીએ જણાવેલ છે કે તેણીની સાથે કોઈ બનાવ બનેલ નથી અને તેણીની જન્મ તારીખની તેણીને ખબર નથી તેમજ તેણી સગીર વયની હોય તે દરમિયાન આરોપી છગન તેણીને કોઈ જગ્યાએ લલચાવી, ફોસલાવી લઈ જઈ તેણીની સાથે શરીર સંબંધ બાંધી બળાત્કાર કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી. વધુમાં આંક ૩૪ થી ભોગબનનારના માતાએ તેમના પુરાવામાં જણાવેલ છે કે ભોગબનનારની જન્મ તારીખની તેણીને ખબર નથી અને ભોગબનનાર સાથે કોઈ બનાવ બનેલ નથી અને બનાવ સમયે ભોગબનનારને ઘરકામ બાબતે માઠું લાગી આવતા તેણી ઘરેથી એકલી કોઈને કીધા વિના તેઓના સંબંધીને ત્યાં જતી રહેલી. વધુમાં સાહેદે ઉલટ તપાસમાં સ્વીકારેલ છે કે, ભોગબનનારની ખરેખર જન્મ તારીખની તેણીને ખબર નથી. આમ, ફરિયાદી, ભોગબનનાર તેમજ ભોગબનનારના માતાનો મૌખિક પુરાવો વંચાણે લેતા ભોગબનનાર કે તેમના માતાપિતાને ભોગબનનારની જન્મ તારીખની ખબર નથી તેમજ ભોગબનનારે સ્પષ્ટ જણાવેલ છે કે આરોપી છગન તેણીને લલચાવી, ફોસલાવી, લગ્ન કરવાની લાલચ આપી, બદકામ કરવાના ઈરાદે અપહરણ કરી લઈ ગયેલ હોય અને તેણી સાથે આરોપીએ શરીર સંબંધ બાંધેલ હોય તેવું

બનેલ નથી.

૧૪.૨ વધુમાં આ કામે રજુ આંક ૧૩ નું ભોગબનનારનું જન્મનું સર્ટિફિકેટ ઇશ્યુ કરનાર સક્ષમ સત્તાધિકારીને આ કામે તપાસવામાં આવેલ નથી અને તપાસ દરમિયાન ભોગબનનારની જન્મ તારીખ સદરહુ સર્ટિફિકેટમાં કયા દસ્તાવેજી પુરાવાના આધારે દાખલ કરવામાં આવેલ છે તે બાબતે સંબંધિત સ્કૂલમાં જઈ લાગતા વળગતા કર્મચારીના નિવેદનો નોંધવામાં આવેલ હોવાનું કે તે બાબતેની ખરાઈ કરેલ હોવાનું તપાસ કરનાર અધિકારીના પુરાવામાંથી જણાય આવતું નથી. આ સંજોગોમાં કોઈપણ દસ્તાવેજ રજુ કરી દેવા માત્રથી તેમાં રહેલ કન્ટેનશન પુરવાર થઈ જતા નથી. વધુમાં આ કામે ભોગબનનારની ઉંમર બાબતે કોઈ મેડીકલ ટેસ્ટ પણ કરાવવામાં આવેલ નથી તેવા સંજોગોમાં નામ. ગુજરાત હાઈકોર્ટ દ્વારા **State Of Gujarat v/s Lalji Chhaganaji Thakor, CRIMINAL APPEAL NO. 902 of 1996** ના તા. ૨૧/૦૮/૨૦૨૩ ના ન્યાય નિર્ણયના પારા નંબર: ૩૪ અને ૩૫ માં કરવામાં આવેલા અવલોકનો વંચાણે તથા ધ્યાને લેવા જરૂરી જણાય છે જે નીચે મુજબ છે.

“34. We may further notice that even with reference to Section 35 of the Indian Evidence Act, a public document has to be tested by applying the same standard in civil as well as criminal proceedings. In this context, it would be appropriate to notice the observations made by this Court in the case of Ravinder Singh Gorkhi Vs. State of U.P., (2006) 5 SCC 584 held as follows:-

"The age of a person as recorded in the school register or otherwise may be used for various purposes, namely, for obtaining admission; for obtaining an appointment; for contesting election; registration of marriage; obtaining a separate unit under the ceiling laws; and even for the purpose of litigating before a civil forum

e.g. necessity of being represented in a court of law by a guardian or where a suit is filed on the ground that the plaintiff being a minor he was not appropriately represented therein or any transaction made on his behalf was void as he was a minor. **A court of law for the purpose of determining the age of a party to the lis, having regard to the provisions of Section 35 of the Evidence Act will have to apply the same standard.** No different standard can be applied in case of an accused as in a case of abduction or rape, or similar offence where the victim or the prosecutrix although might have consented with the accused, if on the basis of the entries made in the register maintained by the school, a judgment of conviction is recorded, the accused would be deprived of his constitutional right under Article 21 of the Constitution, as in that case the accused may unjustly be convicted."

35. The conspectus of the legal precedents as mentioned herein above is as under:-

The school leaving certificate issued by the statutory authority which is running a government school or by local body is admissible under Section 35 of the Evidence Act. However, the admissibility of such a document would be of not much evidentiary value to prove the age of the girl in the absence of the further corroborative evidence. The person who made the entry and who gave the date of birth is required to be examined. Such person who is supporting the date of birth recorded in the school leaving certificate has to disclose the source of date of birth. As per the provisions of Bombay Primary Education Rules and more particularly, rule 130 thereof, reveals that every child seeking admission for the first time into an approved school is required to produce a certificate of age signed by its parents. In the case of illiterate parents, the certificates are required to bear their thumb impression attested by a literate person other than a teacher of the school to which the child seeks

admission. It is the date of birth given in this certificate which is required to be entered in the school (General) Register. Thus, at the time when the child seeks admission for the first time into an approved school, the birth date is required to be entered on the basis of a certificate of age signed by its parents. This is necessary because under the Bombay Primary Education Act and the Rules made there under it is compulsory for the guardian to state the exact date of birth at the time of getting the child admitted and at that time not only produce the evidence as to how a particular date has been given to the school authorities but a statement is also filed in the school under the Act and the Rules. **The investigating officer is required to collect the evidence as who got the date of birth recorded in the school, and has to collect the record available from the local body which recorded the date of birth under Registration of Births and Deaths Act, 1969.**

ઉપરોક્ત ચુકાદામાં એવું પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવ્યું છે કે, ઉંમરની હકીકતો સાબીત કરવા માટે જન્મ તારીખની નોંધ કરનાર અને જેણે જન્મ તારીખ આપી હોય તેવા વ્યક્તિની તપાસણી જરૂરી છે તેમજ તપાસ કરનાર અધિકારીએ તપાસ દરમિયાન જન્મ તારીખને લગતું સાહિત્ય, પુરાવા તરીકે એકત્ર કરવું જરૂરી છે. જો આ પરીબળો સંતોષાતા હોય ત્યારે શાળાનો દાખલો કે જન્મનું પ્રમાણપત્ર ભારતીય પુરાવા અધિનીયમની કલમ-૩૫ હેઠળ ગ્રાહ્ય બને છે. હાથ પરનાં કેસમાં ફરીયાદપક્ષ દ્વારા માત્ર ભોગબનનારના શાળા તરફથી ઇશ્યુ કરવામાં આવેલ જન્મનું પ્રમાણપત્ર રજુ રાખવામાં આવેલ છે પરંતુ સદરહુ સર્ટિફિકેટ ઇશ્યુ કરનાર સક્ષમ સત્તાઅધિકારીઓને તપાસવામાં આવેલ નથી તેમજ સદરહુ સર્ટિફિકેટોમાં ભોગબનનારની જન્મ તારીખ કોણે આપી હતી અને તે કયા આધાર પર દાખલ કરવામાં આવી હતી તેની કોઈ

નોંધ નથી. વધુમાં જન્મ અને મરણ નોંધણી અધિનિયમ હેઠળની જન્મની નોંધણી અંગેનો કોઈ દસ્તાવેજ ફરીયાદપક્ષ દ્વારા રેકર્ડ ઉપર શા માટે રજુ રાખવામાં આવ્યો નથી તેની કોઈ ઉચિત સ્પષ્ટતા કરવામાં આવી નથી. આ સંજોગોમાં ઉપરોક્ત ચુકાદામાં જણાવવામાં આવેલા મહત્વના પરીબળો પ્રસ્તુત કેસમાં સંતોષાતા નથી, ત્યારે આંક-૩૧ થી રજુ રાખવામાં આવેલ ભોગબનનારનું શાળા તરફથી ઇશ્યુ કરવામાં આવેલ જન્મનું પ્રમાણપત્ર એ ભોગબનનારની ઉંમરનો નિર્ણય કરવા માટેના સબળ પુરાવા તરીકે ભારતીય પુરાવા અધિનિયમની કલમ-૩૫ હેઠળ ગ્રાહ્ય રાખવા પાત્ર પુરાવો બનતો નથી. એ હકીકત પણ સ્વીકૃત છે કે, તપાસ દરમિયાન ભોગબનનારનું ઓસિફિકેશન ટેસ્ટ અથવા અન્ય કોઈપણ તબીબી વય નિર્ધારણ પરીક્ષણ હાથ ધરવામાં આવ્યું નથી. સમગ્રપણે, ઉપરોક્ત ચુકાદામાં કરવામાં આવેલા અવલોકનો ધ્યાને લેતા, ફરીયાદપક્ષ દ્વારા આંક-૩૧ થી રજુ કરવામાં આવેલ ભોગબનનારનું શાળા તરફથી ઇશ્યુ કરવામાં આવેલ જન્મનું પ્રમાણપત્ર ગ્રાહ્ય રાખવા પાત્ર પુરાવો ન હોઈ માટે તે કોઈ પુરાવાત્મક મૂલ્ય ધરાવતો નથી જેથી તેવા પુરાવાઓ ભોગબનનારની ઉંમરના પુરાવા તરીકે ઉપયોગમાં લઈ શકાય નહિ.

૧૪.૩ આમ, આ કામે ઉપરોક્ત કરેલ તમામ ચર્ચા ધ્યાને લેતાં, ભોગ બનનારની ઉંમર બાબતે વિરોધાભાસ રેકર્ડ ઉપર આવતો હોઈ, ભોગ બનનાર બનાવ સમયે **સગીર વયની** હોવાની હકીકત ફરીયાદપક્ષ નિઃશંકપણે અને શંકારહીત પુરવાર કરી શકેલ ન હોય, હું **મુદ્દા નંબર: ૧ નકારમાં** નિર્ણય કરું છું.

મુદ્દા નંબર: ૨.

ફરીયાદી, ભોગબનનાર તથા ભોગબનનારના સંબંધીઓનો મૌખિક પુરાવો.

૧૫. આ કામે ફરીયાદી-ભોગબનનારના પિતાને સાહેદ નંબર: ૧ આંક ૨૯

થી તપાસવામાં આવેલ છે. તેઓએ તેમની સરતપાસમાં જણાવેલ છે કે ભોગબનનાર તેમની દીકરી થાય છે અને ભોગબનનારની જન્મતારીખની તેમને ખબર નથી તેમજ ભોગબનનાર સાથે કોઈ બનાવ બનેલ નથી. આ કામના આરોપી છગન ભોગબનનારને લલચાવી, ફોસલાવી, બદકામ કરવાના ઈરાદે તેઓના કાયદેસરના વાલીપણામાથી અપહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય તેવું બનેલ નથી અને આ કૃત્ય કરવામાં તેના પિતાએ મદદગારી કરેલ હોય તેવું પણ બનેલ નથી તેમજ આરોપીએ ભોગ બનનાર સાથે કોઈ ખરાબ કૃત્ય કરેલ નથી કે શારીરીક સંબંધ બાંધી બળાત્કાર કરેલ હોય તેવું પણ બનેલ નથી. ભોગબનનારે બનાવ સંબંધે કોઈ હકીકત તેમને કે તેમના પરિવારના સભ્યોને જણાવેલ નથી અને તેઓ બીજું કંઈ જાણતા નથી. ભોગબનનારની મેડિકલ ચકાસણી કરાવેલી તેમજ આરોપી તેમની મોટી દીકરી નિરમાના પતિ થતા હોય તેને તેઓ ઓળખે છે. વધુમાં ફરિયાદીએ જણાવેલ છે કે ભોગબનનારને ઘરકામ બાબતે માત્રુ લાગી આવતા તેણી ઘરેથી એકલી કોઈને કીધા વિના તેઓના સંબંધીને ત્યા જતી રહેલી. ફરિયાદીના પુરાવા દરમિયાન આંક ૩૦ થી ફરિયાદ તથા આંક ૩૧ થી ભોગબનનારનો જન્મનો દાખલો રજૂ થયેલ છે.

૧૫.૧ આમ ભોગબનનારના પિતા ફરિયાદી ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન કરતા ન હોય વિમુખ જાહેર કરવામાં આવેલ છે અને ત્યારબાદ વિદ્વાન એ.પી.પી.શ્રી દ્વારા ફરિયાદીની વિગતવારની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે. પરંતુ ફરિયાદ હકીકત કે બનાવને મદદરૂપ થાય તેવી કોઈ હકીકત ફરિયાદીની જુબાનથી રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી.

૧૫.૨. વધુમાં બચાવપક્ષે વિ. વકીલશ્રીએ ફરિયાદીની ઉલટતપાસ કરેલ છે તેમાં ફરિયાદીએ સ્પષ્ટ સ્વીકારેલ છે કે...

“એ વાત ખરી છે કે, પોલીસે મને તૈયાર ફરીયાદમાં અંગુઠાનું નિશાન

કરવાનું કહેતા મે ફક્ત મારી સહી કરેલ."

"પોલીસે ફક્ત મારું નામ સરનામું પુછેલું આ સીવાય અન્ય કોઈ હકીકત મે પોલીસને લખાવેલ હોય એવું બનેલ નથી."

"એ વાત ખરી છે કે, ભોગ બનનારની સાથે આરોપીએ કોઈ ખરાબ કૃત્ય કરેલ હોય તેવી કોઈ હકીકત જણાવેલ નથી."

"એ વાત ખરી છે કે, ભોગ બનનારને આરોપીએ લલચાવી, ફોસલાવી, બદકામ કરવાના ઈરાદે અપહરણ કરી લઈ જઈ કોઈ શારીરીક સંબંધ બાંધેલ હોય તેવું બનેલ નથી."

"એ વાત ખરી છે કે, ભોગબનનારને ઘરકામ બાબતે માફુ લાગી આવતા તેણી ઘરેથી એકલી કોઈને કીધા વિના અમારા સંબંધીને ત્યા જતી રહેલી."

"એ વાત ખરી છે કે, ભોગબનનારની ખરેખર જન્મતારીખ હું જાણતો નથી."

"એ વાત ખરી છે કે, હું આજરોજ કોઈની ધાક ધમકી કે દબાણ વિના મારી સ્વેચ્છાએ મારી મરજીથી જુબાની આપુ છું."

૧૫.૩ આમ, ફરિયાદીની સરતપાસ અને ઉલટતપાસ વંચાણે લેતા ફરિયાદીએ ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને સમર્થનકારી પુરાવો આપેલ ના હોય જેથી તેમને ફરી ગયેલા સાહેદ જાહેર કરવામાં આવેલ અને ત્યારબાદ વિદ્વાન એપીપીશ્રી તરફેની ઉલટ તપાસમાં ફરિયાદીએ ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને મદદરૂપ થાય તેવી કોઈ હકીકતો જણાવેલ નથી ત્યારબાદ બચાવપક્ષ તરફે ફરિયાદીની ઉલટ તપાસ કરવામાં આવેલી જેમાં ફરિયાદીએ ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને સમર્થન આપેલ નથી અને ફરિયાદની હકીકતોથી વિરુદ્ધની હકીકતો જણાવેલ છે. આમ, આ કામના આરોપી છગન ભોગબનનારને બનાવના દિવસે, સમયે અને સ્થળે ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય અને તેણી સાથે

બળાત્કાર કરેલ હોય કે આરોપીઓએ સાહેદને ધમકી આપેલ હોય કે આરોપી છગન બનાવ સમયે પહેરેલ કપડા ફેંકી દઈ પુરાવાનો નાશ કરેલ હોય અને આરોપી છગનને આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ મદદગારી કરેલ હોય તેવી કોઈ હકીકત ફરિયાદીની મૌખિક જુબાનીથી રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી. આ સંજોગોમાં ફરિયાદીના પુરાવાની હકીકતોથી આરોપીઓને આક્ષેપિત ગુન્હા સાથે સાંકળી શકાય તેમ નથી.

૧૬. ત્યારબાદ સાહેદ નંબર: ૨ આંક ૩૨ થી ભોગબનનારને તપાસવામાં આવેલ છે અને તેણીએ પોતાની સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં સરતપાસમાં જણાવેલ છે કે તેણીની સાથે કોઈ બનાવ બનેલ નથી અને તેણીની જન્મતારીખની તેણીને ખબર નથી તેમજ તેણી સગીરવયની હોય તે દરમિયાન આરોપી છગન તેણીને કોઈ જગ્યાએ લલચાવી ફોસલાવી લઈ જઈને તેણી સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધેલ હોય તેવું બનેલ નથી કે તેણી સાથે શરીરસંબંધ બાંધી બળાત્કાર કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી કે તેના પિતાએ બનાવમાં મદદગારી કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી. આરોપી તેણીના બનેલી થતા હોવાથી તેને તેણી ઓળખે છે તેમજ બનાવ સમયે તેણીને ઘરકામ બાબતે માફુ લાગી આવતા તેણી ઘરેથી એકલી કોઈને કીધા વિના તેઓના સંબંધીને ત્યા જતી રહેલી તેમજ તેણીના પિતા શા કારણે પોલીસ સ્ટેશન ગયેલ તેની તેણીને ખબર નથી. વધુમાં જણાવેલ છે કે તેણીએ બનાવની કોઈ હકીકત તેણીના પિતા કે પરીવારના કોઈ સભ્યોને કે પોલીસને જણાવેલ નથી અને તેણી પોલીસને મળી આવતા તેણીનું મેડિકલ કરાવવામાં આવેલું. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે તેણીએ જજ સાહેબ સમક્ષ કોઈ બનાવ સમયે નિવેદન આપેલ નથી અને તેણીએ કોઈ કપડા પોલીસને આપેલા નથી અને તેણી કોઈ કપડા ઓળખતી નથી. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે તેણી

નહોતી મળી આવતી ત્યારે તેણીના પિતાએ ફરિયાદ આપેલી ત્યારે તેણી છગન સાથે ગયેલી અને એક માસ બાદ તેણી પરત આવેલી તેમજ છગન તેણીને બળજબરીપૂર્વક લઈ ગયેલ હોય અને તેણી સાથે શારીરીક સંબંધ બાંધેલ હોય તેવું બનેલ નથી.

૧૬.૧. ભોગબનનાર સાહેદ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન કરતા ન હોય વિમુખ જાહેર કરવામાં આવેલ છે અને ત્યારબાદ વિદ્વાન એ.પી.પી.શ્રી દ્વારા વિગતવારની ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે પરંતુ ફરિયાદ હકીકત કે બનાવને મદદરૂપ થાય તેવી કોઈ હકીકત ભોગબનનારની જુબાનથી રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી.

૧૬.૨. આ સાહેદે તેમની ઉલટતપાસમાં સ્વીકારેલ છે કે...

“એ વાત ખરી છે કે, પોલીસે મારી કોઈ પુછપરછ કરેલ નથી કે નિવેદન લીધેલ નથી.”

૧૬.૩. આમ ઉપરોક્ત નોંધવામાં આવેલ ભોગબનનારની સમગ્ર જુબાની વંચાણે લેતા, ભોગબનનારે ફરિયાદ પક્ષના કેસની હકીકતને સમર્થન આપેલ નથી, ભોગબનનારનું આરોપી છગન અપરહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય કે ભોગબનનાર સાથે આરોપી છગને શરીરસંબંધ બાંધેલ હોય કે આરોપીઓએ કોઈ ધમકી આપેલ હોય કે પુરાવાનો નાશ કરેલ હોય કે આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ આરોપી છગનને કોઈ મદદગારી કરેલ હોય તેવી કોઈ હકીકતને સમર્થન આપેલ નથી તેમજ તેણીએ જણાવેલ છે કે તેણીએ જજ સાહેબ સમક્ષ કોઈ નિવેદન આપેલ નથી. આ સંજોગોમાં આ કામના આરોપી ભોગબનનારને તેના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવી અપહરણ કરી લગ્ન કરવાની લાલચ આપીને દુષ્કર્મ કરેલ હોય કે ધમકી આપેલ હોય કે પુરાવાનો નાશ કરેલ હોય કે આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ કોઈ મદદગારી કરેલ હોય તેવી કોઈ જ હકીકત અંગેનો પુરાવો ભોગબનનારની જુબાનીથી રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી. આ સંજોગોમાં સદરહુ મહત્વના સાહેદ

ભોગબનનારના પુરાવાની હકીકતોથી આરોપીઓને આક્ષેપિત ગુન્હા સાથે સાંકળી શકાય તેમ નથી.

૧૭. આ કામે ફરિયાદપક્ષ તરફે ભોગબનનારના બહેનને સાહેદ નંબર: ૩, આંક ૩૩ થી સોગંદ ઉપર તપાસ્યા છે અને તેણીએ તેમના પુરાવામાં મુખ્યત્વે જણાવેલ છે કે તેણીના લગ્ન આ કામના આરોપી છગન જીથરાભાઈ સાથે થયેલ અને ભોગબનનાર તેણીની બહેન થાય છે અને તેની સાથે કોઈ બનાવ બનેલ નથી અને આરોપી ભોગબનનારને લલચાવી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે તેઓના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય તેવું બનેલ નથી અને આ કૃત્ય કરવામાં તેના પિતાએ મદદગારી કરેલ હોય તેવું પણ બનેલ નથી અને આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે કોઈ ખરાબ કૃત્ય કરેલ નથી કે શારિરીક સંબંધ બાંધી બળાત્કાર કરેલ હોય તેવું પણ બનેલ નથી અને તેણી બીજું કંઈ જાણતી નથી. આમ, સદરહુ સાહેદે ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને સમર્થનકારી પુરાવો આપેલ ના હોય, ફરી ગયેલા સાહેદ જાહેર કરવામાં આવેલ છે અને ત્યારબાદ ઉલટ તપાસ કરવામાં આવેલ છે પરંતુ તેમાંથી પણ કોઈ ફળદાયી હકીકતો બહાર આવવા પામેલ નથી. જ્યારે બચાવપક્ષે ઉલટ તપાસમાં સ્વીકારેલ છે કે પોલીસે ફક્ત તેણીનું નામ સરનામું પુછેલું આ સીવાય અન્ય કોઈ હકીકત તેણીએ પોલીસને લખાવેલ હોય એવું બનેલ નથી. આમ, સદરહુ સાહેદનો સમગ્ર પુરાવો વંચાણે લેતા આરોપી છગને ભોગબનનારનું તેના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવી અપહરણ કરેલ હોય કે લગ્ન કરવાની લાલચ આપીને દુષ્કર્મ કરેલ હોય કે ધમકી આપેલ હોય કે આરોપીએ કોઈ પુરાવાનો નાશ કરેલ હોય કે આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ આરોપી નંબર: ૧ છગનને કોઈ મદદગારી કરેલ હોય તેવી કોઈ જ હકીકત અંગેનો પુરાવો સાહેદની જુબાનીથી રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી. આ સંજોગોમાં સદરહુ

સાહેદ ભોગબનનારના બહેનના પુરાવાની હકીકતોથી આરોપીઓને આક્ષેપિત ગુન્હા સાથે સાંકળી શકાય તેમ નથી.

૧૮. આ કામે ફરિયાદપક્ષ તરફે ભોગબનનારના માતાને સાહેદ નંબર: ૪, આંક ૩૪ થી સોગંદ ઉપર તપાસ્યા છે અને તેણીએ તેમના પુરાવામાં મુખ્યત્વે જણાવેલ છે કે ભોગબનનાર તેમની દિકરી થાય છે, ભોગબનનારની જન્મ તારીખની તેણીને ખબર નથી, ભોગબનનાર સાથે કોઈ બનાવ બનેલ નથી, આરોપી છગન ભોગબનનારને લલચાવી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે તેઓના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય તેવું બનેલ નથી અને આ કૃત્ય કરવામાં તેના પિતાએ મદદગારી કરેલ હોય તેવું પણ બનેલ નથી અને આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે કોઈ ખરાબ કૃત્ય કરેલ નથી કે શારિરીક સંબંધ બાંધી બળાત્કાર કરેલ હોય તેવું પણ બનેલ નથી અને તેણી બીજું કંઈ જાણતી નથી. આમ, સદરહુ સાહેદે ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને સમર્થનકારી પુરાવો આપેલ ના હોય, ફરી ગયેલા સાહેદ જાહેર કરવામાં આવેલ છે અને ત્યારબાદ ઉલટ તપાસ કરવામાં આવેલ છે પરંતુ તેમાંથી પણ કોઈ ફળદાયી હકીકતો બહાર આવવા પામેલ નથી. જ્યારે બચાવપક્ષે ઉલટ તપાસમાં સ્વીકારેલ છે કે પોલીસે ફક્ત તેણીનું નામ સરનામું પુછેલું આ સીવાય અન્ય કોઈ હકીકત તેણીએ પોલીસને લખાવેલ હોય એવું બનેલ નથી અને ભોગબનનારને ઘરકામ બાબતે માત્રુ લાગી આવતા, તેણી ઘરેથી એકલી કોઈને કીધા વિના સંબંધીને ત્યા જતી રહેલી. આમ, સદરહુ સાહેદનો સમગ્ર પુરાવો વંચાણે લેતા આરોપી છગને ભોગબનનારનું તેના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવી અપહરણ કરેલ હોય કે લગ્ન કરવાની લાલચ આપીને દુષ્કર્મ કરેલ હોય કે ધમકી આપેલ હોય કે આરોપીએ કોઈ પુરાવાનો નાશ કરેલ હોય કે આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ આરોપી નંબર: ૧ છગનને કોઈ મદદગારી કરેલ

હોય તેવી કોઈ જ હકીકત અંગેનો પુરાવો સાહેદની જુબાનીથી રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી. આ સંજોગોમાં સદરહુ સાહેદ ભોગબનનારના માતાના પુરાવાની હકીકતોથી આરોપીઓને આક્ષેપિત ગુન્હા સાથે સાંકળી શકાય તેમ નથી.

૧૯. આ કામે ફરિયાદપક્ષ તરફે ભોગબનનારના ભાઈને સાહેદ નંબર: ૫, આંક ૩૫ થી સોગંદ ઉપર તપાસ્યા છે અને તેઓએ તેમના પુરાવામાં મુખ્યત્વે જણાવેલ છે કે ભોગબનનાર તેમના બહેન થાય છે અને તેની સાથે કોઈ બનાવ બનેલ નથી અને આરોપી છગન ભોગબનનારને લલચાવી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે તેઓના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય તેવું બનેલ નથી અને આ કૃત્ય કરવામાં તેના પિતાએ મદદગારી કરેલ હોય તેવું પણ બનેલ નથી અને આરોપી નંબર: ૧ નાઓએ ભોગબનનાર સાથે કોઈ ખરાબ કૃત્ય કરેલ નથી કે શારિરીક સંબંધ બાંધી બળાત્કાર કરેલ હોય તેવું પણ બનેલ નથી અને તેઓ બીજું કંઈ જાણતા નથી. આમ, સદરહુ સાહેદે ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને સમર્થનકારી પુરાવો આપેલ ના હોય, ફરી ગયેલા સાહેદ જાહેર કરવામાં આવેલ છે અને ત્યારબાદ ઉલટ તપાસ કરવામાં આવેલ છે પરંતુ તેમાંથી પણ કોઈ ફળદાયી હકીકતો બહાર આવવા પામેલ નથી. જ્યારે બચાવપક્ષે ઉલટ તપાસમાં સ્વીકારેલ છે કે પોલીસે ફક્ત તેમનું નામ સરનામું પુછેલું આ સીવાય અન્ય કોઈ હકીકત તેઓએ પોલીસને લખાવેલ હોય એવું બનેલ નથી. આમ, સદરહુ સાહેદનો સમગ્ર પુરાવો વંચાણો લેતા આરોપી છગને ભોગબનનારનું તેના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવી અપહરણ કરેલ હોય કે લગ્ન કરવાની લાલચ આપીને દુષ્કર્મ કરેલ હોય કે ધમકી આપેલ હોય કે આરોપીએ કોઈ પુરાવાનો નાશ કરેલ હોય કે આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ આરોપી નંબર: ૧ છગનને કોઈ મદદગારી કરેલ હોય તેવી

કોઈ જ હકીકત અંગેનો પુરાવો સાહેદની જુબાનીથી રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી. આ સંજોગોમાં સદરહુ સાહેદ ભોગબનનારના ભાઈના પુરાવાની હકીકતોથી આરોપીઓને આક્ષેપિત ગુન્હા સાથે સાંકળી શકાય તેમ નથી.

૨૦. આ કામે આંક ૩૬ થી ભોગબનનારનું મેડીકલ સર્ટિફિકેટ તથા આંક ૩૭ થી આરોપી નંબર: ૧ છગનભાઈનું મેડીકલ સર્ટિફિકેટ રજુ થયેલ છે જેમાં ભોગબનનારે તેણીની મેડીકલ ચકાસણી દરમ્યાન તબીબશ્રીને આપેલ હિસ્ટ્રી મુજબ “હું XXXX કુલ ૮ બહેનો અને ૩ ભાઈઓ છીએ તથા મધ્યપ્રદેશમાંથી અહીં કામ કરવા આવ્યા છીએ અને હું પાંચમાં નંબરની છુ તથા મારી સગાઈ થયેલ છે જે એમ. પી. માં રહે છે. આશરે એક મહિના પહેલા તારીખ: ૦૨/૦૫/૨૦૧૪ ના રોજ રાત્રે છગનભાઈ જીથરાભાઈ નિરમાં કે જે મારા બનેલી થાય છે, રાત્રે ચણાના ખેતરમાં મને મારી નાંખવાની ધમકી છરી બતાવીને આપી હતી તથા આ બાબતે મને હાથ પકડીને મોટર સાયકલમાં બેસાડીને ભગાડીને એમ.પી. લઈ ગયેલ હતો ત્યાં આશરે ૩ વખત મારી સાથે બળજબરીથી શારીરિક સંભોગ કર્યો હતો પછી મને પાછી મુકી ગયેલ અને તારીખ: ૦૮/૦૫/૨૦૧૪ થી આશરે ૨૫ દિવસ થી હું મારા પિતાની સાથે છુ.” તેમ જણાવેલ છે પરંતુ ભોગબનનાર સાહેદે તેમના કોર્ટ સમક્ષના સોગંદ ઉપરના મૌખિક પુરાવામાં તેવી કોઈ જ હકીકતો જણાવેલ નથી અને સ્પષ્ટ જણાવેલ છે કે આરોપી તેણીને તેણીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવી અપહરણ કરી લગ્ન કરવાની લાલચ આપીને દુષ્કર્મ કરેલ હોય કે ધમકી આપેલ હોય કે પુરાવાનો નાશ કરેલ હોય કે આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ કોઈ મદદગારી કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી. આ સંજોગોમાં ભોગ બનનારની મેડીકલ ચકાસણી દરમ્યાન ભોગબનનારે આપેલ હિસ્ટ્રીની હકીકતો તેમજ ભોગબનનાર અને આરોપીના મેડીકલ

તપાસણીના સર્ટિફિકેટમાં દર્શાવવામાં આવેલ હકીકતો ધ્યાને લેતા આરોપી છગને ભોગબનનાર સાથે શરીરસંબંધ બાંધી ગુનો કરેલ હોવાની હકીકતને તબીબી પુરાવાથી સમર્થન મળતુ હોવાનુ માની શકાય તેમ નથી. વધુમાં ફરિયાદી અને અન્ય સાહેદોએ પણ ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન આપેલ નથી. તે સંજોગોમાં તબીબી પુરાવાના આધારે આરોપીઓને તકસીરવાન ઠરાવી શકાય તેમ નથી તેમ અત્રેની અદાલતનુ માનવુ છે.

તપાસ કરનાર અધિકારીનો પુરાવો:-

૨૧. આ કામે ફરીયાદપક્ષે સાહેદ નંબર: ૬ તપાસ કરનાર અધિકારી – બાબુભાઈ પીરાભાઈ રજ્યાને આંક ૪૩ થી સોગંદ ઉપર તપાસવામાં આવેલ છે અને તેઓએ પોતાના સોગંદ ઉપરના પુરાવા દરમ્યાન પોતાની ફરજના ભાગરુપે તપાસ કરી ચાર્જશીટ કરેલ હોવાનું જણાવેલ છે પરંતુ અગાઉ ચર્ચા કર્યા મુજબ મહત્વના સાહેદ ભોગબનનાર, ફરિયાદી અને ભોગબનનારના માતા તથા ભાઈ અને બહેન વિગેરે ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને સમર્થન આપતા ન હોય, તપાસ કરનાર અધિકારીને કોઈ અંગત માહિતી ના હોય તેવા સંજોગોમાં તપાસ કરનાર અધિકારીના પુરાવાથી ફરિયાદપક્ષના કેસને કોઈ મદદ મળતી હોવાનું જણાય આવતુ નથી. વધુમાં ત.ક.અ. એ આંક ૪૪ થી આંક ૪૮ સુધીના દસ્તાવેજો પોતાના સોગંદ ઉપરના પુરાવા દરમ્યાન રજુ કરેલા છે જે તેણે તપાસ દરમ્યાન કબ્જે કરેલા અને લખેલા દસ્તાવેજો છે, તે દસ્તાવેજો તેમજ આ કામે રજુ થયેલ અન્ય તમામ દસ્તાવેજો વંચાણે લેતા તેનાથી પણ ફરિયાદપક્ષના કેસને કોઈ મદદ મળતી નથી.
૨૨. આ કામે ફરિયાદી, ભોગબનનાર તેમજ ફરિયાદીના પત્ની/ભોગબનનારના માતા તેમજ ભોગબનનારના બહેન અને ભાઈનો સમગ્ર પુરાવો વંચાણે લેતા, આરોપી છગનભાઈ નાઓએ

ભોગબનનારને બદકામ કરવાના ઇરાદે ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરીને લઈ ગયેલ હોય અને ભોગબનનારની ઇચ્છા વિરુદ્ધ ભોગબનનાર સાથે અવારનવાર શરીર સંબંધ બાંધેલ હોય કે આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ આરોપી નંબર: ૧ ને ગુન્હામાં મદદગારી કરેલ હોય તેવી હકીકત રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી અને ભોગબનનારે પોતાના સોગંદ ઉપરના પુરાવામાં સ્પષ્ટ જણાવેલ છે કે આરોપી છગનભાઈ તેણીને લલચાવી, ફોસલાવી, લગ્નની લાલચ આપી તેણીને ભગાડીને લઈ ગયેલ હોય અને તેણીની સાથે તેણીની મરજી વિરુદ્ધ બળાટકાર કરેલ હોય તેવું બનેલ નથી. વધુમાં ફરિયાદી, ફરિયાદીના પત્ની/ભોગબનનારના માતા તેમજ ભોગબનનારના બહેન અને ભાઈનો પુરાવો પણ ફરિયાદપક્ષના કેસને મદદરૂપ થતો નથી તેમજ તેમની સોગંદ ઉપરની જુબાનીની હકીકતો ધ્યાનમાં લેતા, ફરિયાદની હકીકત તથા બનાવની હકીકત અંગેનો પુરાવો રેકર્ડ ઉપર આવેલ ન હોય ત્યારે મહત્વના સાહેદ ભોગબનનાર અને તેમના સગા-સંબંધીઓના પુરાવાની હકીકતોથી ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને જરૂરી સમર્થન પ્રાપ્ત થતું નથી, તે સંજોગોમાં રેકર્ડ ઉપર રજૂ થયેલ તબીબી પુરાવો તેમજ અન્ય સમગ્ર મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓની હકીકતોથી પણ આ કામના આરોપીઓએ તહોમતનામાં મુજબનો ગુનો કરેલ હોવાનું ફરિયાદપક્ષ નિઃશંકપણે પુરવાર કરી શકેલ નથી. આ સંજોગોમાં આરોપી છગનભાઈ ભોગબનનારને ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવીને ભગાડીને લઈ ગયેલ હોય કે તેણીની સાથે તેણીની મરજી વિરુદ્ધ શારીરિક સંબંધ બાંધેલ હોય, ઉગ્રપ્રવેશ જાતિય હુમલો કરેલો હોય કે આરોપી નંબર: ૨ નાઓએ આરોપી છગનભાઈને ગુન્હામાં મદદગારી કરેલ હોય તેવી હકીકત અંગેનો કોઈ સ્પષ્ટ પુરાવો રેકર્ડ ઉપર આવતો નથી અને ભોગબનનારને ઘરકામ બાબતે માત્રુ લાગી

આવતા તેણી ઘરેથી કોઈને કહ્યા વિના સંબંધીને ત્યાં જતી રહેલી છે ત્યારે આ કામે રેકર્ડ ઉપરની તમામ હકીકતોથી ફરિયાદીની ફરિયાદ હકીકત નિઃશંકપણે પુરવાર થયેલ નથી.

૨૩. આ તબક્કે નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટના ક્રિમીનલ અપીલ નંબર: ૧૫૪૨/૨૦૧૮ ના ચુકાદામાં ઠરાવેલ સિદ્ધાંત નીચે મુજબ છે.

Para-5. Having regard to the submissions made by the learned advocates for the respective parties and to the documents on record, more particularly, the depositions of the witnesses and the findings recorded by the Special Court, it appears that the victim was aged about 17 years and 6 months on the date of alleged incident on 06.03.2018, however, in her evidence before the Special Court, she had stated that she had left the house as her mother had scolded her and she had gone to the house of the maternal uncle. She had further stated that after four days of the incident, her mother having telephoned her, her maternal uncle had again brought her back to her parents. In short, the victim herself had not supported the case of the prosecution that the respondent – accused had forcibly taken her from the lawful custody of her parents and committed rape on her, as alleged by the prosecution. The other witnesses i.e. the brother and Bhabhi of the victim also had turned hostile. Thus, the material witnesses having turned hostile, there was hardly any evidence connecting the respondent – accused with the alleged crime. It is needless to say that when two views are possible, the appellate court should be slow in interfering with the judgement of acquittal. The Special Court having recorded the findings that the prosecution had failed to prove the charges levelled against the respondent – accused beyond reasonable doubt, this Court is not inclined to interfere with the said findings, more particularly, when Ms. Pandey, learned advocate for the appellant, has failed to point out any illegality or infirmity in the impugned judgement and order passed by the Special Court.

૨૪. આમ, ઉપરોક્ત નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટના ચુકાદામાં ઠરાવ્યા મુજબ હાલના કેસમાં મટીરીયલ વિટનેસ એટલે કે ભોગબનનાર સાહેદે ફરીયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન કરેલ નથી અને ફરી ગયેલા જાહેર કરવામાં આવેલ છે. આ સંજોગોમાં ભોગબનનાર જે મહત્વના સાહેદ છે તેઓએ સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં આરોપીઓ સામેનું તહોમત પુરવાર કરવા માટેનો લેશમાત્ર પુરાવો આપેલ નથી. તે સંજોગોમાં ફરીયાદપક્ષ આરોપી વિરૂદ્ધ નિઃશંકપણે કેસ પુરવાર કરી શકેલ નથી.

૨૫. વધુમાં, નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટના રાજુવસિંગ વિરૂદ્ધ સ્ટેટ ઓફ બિહાર ૨૦૧૫ એઆઈજે ઇએલએસસી પાના નંબર: ૫૭૬૬૩ ના ચુકાદામાં ઠરાવેલ છે કે, It is well entrenched principal of Criminal jurisprudence that a charge can be said to be proved only when there is certain and explicit evidence of warrant legal conviction and that no person can be held guilty on pure be, otherwise stirring he conscience of any court, suspicion alone cannot take the place of legal proof. The well established cannon of criminal justice is “fouler the crime higher the proof”. In unmistakable terms, it is the mandate of law that the prosecution in order to succeed in a criminal trial, has to prove the charge(s) beyond all reasonable doubt.

The above enunciation resonated umpteen times to be reiterated in Raj Kumar Singh @ Raju @ Batya vs. State of Rajasthan (2013) 5 SCC 722 as succinctly summarized in paragraph 21 as hereunder:

“Suspicion, however grave it may be, cannot take the place of proof, and there is a large difference between something that “may be” proved and “will be proved”. In a criminal trial, suspicion no matter how strong, cannot and must not be permitted to take place of proof. This is for the reason that the mental distance between “may be” and “must be” is quite large and divides vague conjectures from sure conclusions. In a criminal case, the court has a duty to ensure that mere conjectures or suspicion do not take the place of legal proof. The large distance between

“may be” true and “must be” true, must be covered by way of clear, cogent and unimpeachable evidence produced by way of clear, cogent and unimpeachable evidence produced by the prosecution, before an accused is condemned as a convict, and the basic and golden rule must be applied. In such cases, while keeping in mind the distance between “may be” and “must be” true, the court must maintain the vital distance between conjectures and sure conclusions to be arrived at, on the touchstone of dispassionate judicial scrutiny based upon a complete and comprehensive appreciation of all features of the case, as well as the quality and credibility of the evidence brought on record. The court must ensure that miscarriage of justice is avoided and if the facts and circumstances of a case so demand, then the benefit of doubt must be given to the accused., keeping in mind that a reasonable doubt is not an imaginary, trivial or a merely probable doubt, but a fair doubt that is based upon reason and common sense.”
[Emphasis laid by the court]

In supplementation, it was held in affirmation of the view taken in Kali Ram vs. State of H.P. (1973) 2 SCC 808 that if two views are possible on the evidence adduced in the case, one pointing to the guilt of the accused and the other to his innocence, the view which is favourable to the accused should be adopted.

In terms of this judgment, suspicion, howsoever grave cannot take the place of proof and the prosecution case to succeed has to be in the category of “must be” and not “may be”. A distance to be covered by way of clear, cogent and unimpeachable evidence to rule out any possibility of wrongful conviction of the accused and resultant miscarriage of justice. For this, the Court has to essentially undertake an exhaustive and analytical appraisal of the evidence on record and register findings as warranted by the same. The above proposition is so well-established that it does not call for multiple citations to further consolidate the same.

૨૬. ઉપરોક્ત તમામ પુરાવાઓનું મુલ્યાંકન કરતાં તેમજ નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટના ચુકાદામાં પ્રસ્થાપિત સિધ્ધાંત ધ્યાને લેતાં ફરીચાદપક્ષે

પોતાનો કેસ નિ:શંકપણે પુરવાર કરવો પડે અને આરોપી સામે શંકા ઉપજે તેટલો પુરાવો હોય તો તેને તકસીરવાન ઠરાવી શકાય નહીં. આ કામે મહત્વના સાહેદ ભોગબનનાર પોતે તથા ભોગ બનનારના પિતાએ તથા અન્ય સગાઓએ ફરીયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન કરેલ નથી. તે સંજોગોમાં ઉપરોક્ત કારણો તેમજ પુરાવો ધ્યાને લેતાં ફરીયાદપક્ષ પોતાનો કેસ નિ:શંકપણે પુરવાર કરવામાં નિષ્ફળ ગયેલ હોય મુદ્દા નંબર: ૨ નો જવાબ નકરામાં આપી મુદ્દા નંબર: ૩ પરત્વે નીચે મુજબ આખરી હુકમ કરવામાં આવે છે.

-// આ ખ રી હુ ક મ // -

૧. ક્રિમિનલ પ્રોસીજર કોડની કલમ ૨૩૫(૧) અન્વયે, આરોપી નંબર: (૧) છગનભાઈ જેતરાભાઈ ઉર્ફે જીથરાભાઈ સપનીયા તથા આરોપી નંબર: (૨) જેતરાભાઈ ઉર્ફે જીથરાભાઈ નાનકાભાઈ સપનીયા, નાઓને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૩૬૩, ૩૬૬, ૩૭૬, ૫૦૭, ૧૧૪, ૨૦૧ તથા જાતીય ગુન્હાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ ની કલમ ૩, ૪, ૧૭ મુજબના શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હાઓમાંથી નિર્દોષ ઠરાવી છોડી મુકવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.
૨. નોન વેલ્યુએબલ મુદામાલનો અપીલ સમય વિત્યે નાશ કરવો.
૩. વધુમાં આરોપીઓ યુ.ટી.પી. હોય અને હાલ જયુડીશ્યલ કસ્ટડીમાં હોય, અન્ય ગુન્હાના કામે તેઓની જરૂર ના હોય તો તેઓને જેલમુક્ત કરવા અંગેની જરૂરી યાદી, સંબંધિત જેલના જેલ અધિક્ષકશ્રીને કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.
૪. જો આરોપીઓ વિરુદ્ધના ગુન્હાને કામે અપીલ થાય તો અપીલ અદાલતમાં હાજર રહેવા માટે પ્રત્યેક આરોપીએ ક્રિમિનલ પ્રોસીજર

કોડની કલમ ૪૩૭(એ) મુજબ રૂ.૧૦,૦૦૦/- અંકે રૂપિયા દસ હજાર પુરાના જામીન રજુ કરવા, જે જામીનગીરી છ માસ સુધી અમલમાં રહેશે.

- કેસના સંજોગો ધ્યાને લેતા વળતર અંગે કોઈ હુકમ કરવામાં આવતો નથી.
- હુકમ, આજરોજ ખુદ્દી અદાલતમાં વાંચી સંભળાવી જાહેર કર્યો.

સ્થળ: રાજકોટ.

તારીખ: ૨૦/૦૬/૨૦૨૬.

//phb//

(તેજસ એસ. બ્રહ્મભટ્ટ)
સ્પે. જજ (પોક્સો કોર્ટ) અને
બીજા એડી. સેશન્સ જજ,
રાજકોટ.
(UID:GJ00609)